

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 4. lipca 1916.

Treść: № 208. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu rzepakiem, rzepikiem, olejem rzepakowym i makuchem.

208.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 1. lipca 1916,

dotyczące uregulowania obrotu rzepakiem, rzepikiem, olejem rzepakowym i makuchem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rzepik i rzepak, pochodzący z tutejszo-krajowego zbioru z roku 1916, są zajęte na rzecz państwa. Zajęcie to rozpoczyna się z chwilą oddzielenia zbiorów od gruntu. Wyjęte od zajęcia są zapasy, będące w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego.

§ 2.

Zajęcie ma ten skutek, że zajęte towary nie mogą być przerobione, zużyte, oddane na karmę, ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedane, o ile nie wydano w tem rozporządzeniu lub innemi osobnemi zarządzeniami Ministerstw handlu lub rolnictwa innych zarządzeń. Czynności prawne, sprzeciwiające się zakazowi, są nieważne. To samo odnosi się także do tych czynności prawnych, które zawarte zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Pomimo zajęcia mogą przedsiębiorcy gospodarstw rolnych użyć do zasiewu takich ilości, jakie są potrzebne do najbliższej uprawy roli.

Winni oni o tych ilościach i obsianej niemi powierzchni donieść najpóźniej do dnia 31. października 1916 Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu w Wiedniu, podając zarazem, czy zasiew odbył się w drodze wolnego siania czy też jako siew rządowy.

§ 4.

Do objęcia zajętych towarów przeznaczają się Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu w Wiedniu. Ten ostatni jest obowiązany zakupić zajęte towary i bezzwłocznie odebrać.

§ 5.

Cena objęcia wynosi za rzepik 63 K za 100 kg, za rzepak 60 K za 100 kg; za każdym razem na miejscu stacji kolejowej, położonej najbliżej miejsca składowego zapasów, w workach, należących do kupującego i za gotówkę, przy okazaniu urzędowego kolejowego poświadczenia nadania (duplikat listu przewozowego).

W razie gdy towar nie odpowiada wymogom zwyczajów kupieckich i umowa o odpowiednie zniżenie ceny nie przyjdzie do skutku, wówczas rozstrzyga o cenie, jeśli miejsce przechowania towaru znajduje się w kraju, w którym istnieje giełda dla produktów rolniczych, sąd rozjemczy tej giełdy, w przeciwnym razie sąd rozjemczy tej izby

handlowej i przemysłowej, w której okręgu znajduje się miejsce przechowania towaru.

§ 6.

Posiadacz zajętego towaru, o ile on nie ma u niego pozostać stosownie do niniejszego rozporządzenia lub wydanych na jego zasadzie osobnych zarządzeń, ma obowiązek sprzedać go Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu po ustanowionych cenach i pod przepisanyymi warunkami (§ 5.). Jest on nadto obowiązany towar aż do objęcia przechowywać i utrzymywać.

Zbiór należy wynłócić najpóźniej do dnia 30. listopada 1916. Najpóźniej w 14 dni po wynłóceniu należy Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu donieść o rodzaju, ilości i miejscu składowem zapasów rzepaku i rzepiku.

§ 7.

Skuteczność zajęcia kończy się

1. z chwilą dozwolonego użycia lub sprzedaży;
2. przez przymusowe odebranie.

Wynłócona słoma nie podlega żadnemu ograniczeniu obrotu.

§ 8.

Przesyłki rzepiku i rzepaku mogą być tylko wtedy przyjmowane do przewozu przez przedsiębiorstwa kolejowe lub okrętowe, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego według dołączonego wzoru.

Dla przesyłek zarządu wojskowego i przesyłek z poza granicy celnej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny tudzież dla przesyłek, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały już odstawione, nie wymaga się tego rodzaju poświadczeń transportowych.

§ 9.

Gdy posiadacz wzbrania się sprzedać swe zajęte zapasy rzepiku i rzepaku Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu, winna polityczna władza I. instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, orzec o obowiązku oddania zapasów i w razie potrzeby zarządzić ich przymusowe odebranie.

Orzeczenie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 10.

Przy przymusowym odebraniu zapasów należy odliczyć od ceny objęcia 10%. Gdy posiadacz lub jego miejsce pobytu są nieznanne, lub gdy cena ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, powstałych z praw rzeczowych, należy cenę złożyć w sądzie.

§ 11.

Odebrane przymusowo zapasy winien ostatni ich posiadacz przechować i utrzymywać bezpłatnie aż do odtransportowania.

§ 12.

Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu winien zakupione przez siebie, zajęte zapasy rzepiku i rzepaku oddawać po cenach zakupna tym producentom oleju rzepakowego, których mu wskaże za zezwoleniem Ministerstwa handlu Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego i to w takich ilościach, jakie w tej samej drodze zostaną mu oznaczone.

Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu winien jednakże zatrzymać z całej łącznej zakupionej ilości do dnia 15. września 1916 15%, co najmniej jednak 80 wagonów (8000 cetnarów metrycznych) w celu ewentualnego użycia na zasiew. Prośby o pozostawienie nasienia należy wносить do Wojennego związku przemysłu olejnego i tłuszczowego.

§ 13.

Producenci oleju rzepakowego są obowiązani oddać Tow. akc. Centrali olejnej i tłuszczowej wszystkie zapasy oleju rzepakowego, uzyskane z tutejszokrajowego zbioru rzepiku i rzepaku w roku 1916.

Za zezwoleniem Ministerstwa handlu Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego oznacza cenę objęcia, rozstrzyga o rozdziale oleju rzepakowego między konsumentów i ustanawia cenę sprzedaży (§§ 2. i 14. rozporządzenia ministerialnego z dnia 8. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 94)

Producenci oleju rzepakowego są nadto obowiązani dostawić makuchy Centrali dla środków pastewnych po cenie, którą oznaczy Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu

Cena sprzedaży oleju rzepakowego konsumentom, którą oznaczy Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego, dotyczy towaru, odpowiadającego wymaganiom zwyczajów ku pieckich. Jeśli co do towaru, nieodpowiadającego wymaganiom zwyczajów kupieckich, umowa o od-

powiednie niżenie ceny nie dojdzie do skutku, wówczas rozstrzyga o cenie sąd rozjemczy izby handlowej i przemysłowej, w której okręgu znajduje się miejsce wyrobienia towaru.

§ 14.

Wszelkie czynności prawne, sprzeciwiające się zarządzeniom § 13., są nieważne. Odnosi się to także do takich czynności prawnych, które zostały zawarte przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Wrazie odmówienia zarządzonego w § 13. wydania oleju rzepakowego i makuchu winno nastąpić odebranie przymusowe przy analogicznem zastosowaniu postanowień §§ 9. do 11.

§ 15.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i każde współdziałanie przy udaremnieniu zobowiązań, w tem rozporządzeniu nałożonych, o ile odnośna czynność nie podpada pod surowsze postanowienie karne, będą karą władzy polityczne grzywnami do 5000 K lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 16.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Poświadczenie przewozowe na rzepak i rzepik.

Imię i nazwisko posyłającego

w jest uprawniony do przewiezienia

.....*ky* rzepaku,

.....*ky* rzepiku,

a to w czasie od do

z (nazwa stacji wysyłkowej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy).

Wiedeń, dnia 1916.

Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć.
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.